

Spis treści

Wstęp	9
1. Od wizji świata do reprezentacji językowej	11
1.1. Wprowadzenie. O „zadomowieniu myśli w języku” i jego granicach. Znaczenie systemu <i>macro</i>	11
1.2. Jak oswoić słowo, czyli dekompozycja semantyczna	27
1.3. Pojęcia podstawowe	35
1.4. Podsumowanie: dekompozycja semantyczna jednym z elementów definiowania znaczenia wyrażen	39
1.5. Orzekanie pojęć: predykaty i argumenty	44
1.5.1. Nazywanie a orzekanie, czyli jak „wprowadzić” psa do języka	44
1.5.2. O czym orzekamy? Argumenty	46
1.5.2.1. Co to jest argument?	46
1.5.2.2. „Niejednemu psu Burek...” Nazwy własne i nazwy ogólne	46
1.5.3. Prototypowa definicja sądu	48
1.5.3.1. Niesamodzielność pojęć: predykat	48
1.5.4. Dwa podstawowe elementy prototypowej definicji sądu	50
1.5.4.1. Struktura predykatowo-argumentowa	50
1.5.4.2. „Jem supę łyżką”, czyli o argumentach fakultatywnych	54
1.6. Gdzie człowiek trątuje konia, ale nie odwrotnie — ograniczenia, które wizje świata nakładają na możliwości selekcyjne predykatów	58
1.6.1. „Zielone idee bez koloru wściekle śpią” — asemantyczność i agramatyczność	58
1.7. „Co w myśli, to na języku”, czyli przejście z płaszczyzny pojęć na płaszczyznę form	66
1.7.1. Kilka słów o budowie sądów na podstawie takich pojęć, jak <i>chcieć</i> (<i>żeby</i>), <i>marzyć</i> (<i>o</i>), <i>uważać</i> (<i>że</i>)	70

2. „Aby język giętki powiedział wszystko, co pomyśli głowa”, czyli jak badamy wyrażenia językowe	74
2.1. Wprowadzenie	74
2.2. Analiza morfologiczna	74
2.2.1. Kategoryzacja	75
2.2.2. Idiomatyczne zależności powierzchniowe: wyrażenia semantyczne i operatory syntaktyczne	79
2.2.3. Do czego przydaje się podział na morfemy	81
2.2.4. Dlaczego od każdej reguły są wyjątki? Sposoby tworzenia wyrażeń w języku hiszpańskim	85
3. Użycie wyrażeń	99
3.1. Wprowadzenie	99
3.2. Przydatne definicje	100
3.2.1. Syntagma nominalna — pojęcie jądra	100
3.2.2. Składniki syntagmy nominalnej	101
3.3. Determinanty. Przykład rodzajnika	102
3.3.1. Jaką funkcję pełni rodzajnik i dlaczego musimy ją poznać?	103
3.3.2. Dualizm świata: rzeczy i relacje między nimi	104
3.3.3. Funkcja prototypowa rodzajnika, czyli układanie puzzli	105
3.3.3.1. Nazwy relacji	105
3.3.3.2. Typy relacji dwustronnych	106
3.3.3.2.1. Relacje jednoznaczne	107
3.3.3.2.2. Relacje jedno-wieloznaczne	107
3.3.3.2.3. Relacje jedno-jednoznaczne	110
3.3.3.2.4. Relacje wielo-jednoznaczne	113
3.3.3.3. Tworzenie nazw ogólnych złożonych	115
3.4. Użycie rodzajnika w kontekście językowym	118
3.4.1. Istotne definicje	118
3.4.1.1. Deskrypcje: określona i nieokreślona	119
3.4.1.1.1. Deskrypcje określone zupełne	120
3.4.1.1.2. Funkcje deskrypcji określonych zupełnych	121
3.4.1.1.3. Deskrypcje określone zupełne złożone	127
3.4.1.2. Typy referencji	128
3.4.1.2.1. Generyczność	132
3.4.1.2.2. Do czego służą zdania generyczne?	137
3.4.2. Rodzajnik i kontekst	139
3.4.2.1. Definicja kontekstu	139
3.4.2.2. Funkcje rodzajnika w kontekście	140
3.4.2.3. Inne czynniki mające wpływ na użycie hiszpańskiego rodzajnika	143

3.4.2.4. Przykłady idiomatyczności w użyciu hiszpańskiego rodzaj- nika	144
3.4.3. Rodzajnik i komunikacja	147
4. Syntagma nominalna: atrybucja i powierzchniowe sposoby jej wyraża- nia	152
4.1. Wprowadzenie	152
4.2. Atrybucja z użyciem przymiotnika	154
4.2.1. Przymiotnik jakościowy	158
4.2.2. Funkcje przymiotnika odrzeczownikowego	162
4.2.3. Funkcje przymiotnika odczasownikowego	177
4.2.4. Podsumowanie	179
4.3. Krótko o atrybucji z użyciem przysłówka	182
4.4. Atrybucja z użyciem rzeczownika	183
4.4.1. Wprowadzenie	183
4.4.2. Apozycja	186
Podsumowanie	195
Bibliografia	198
Resumen	205
Summary	207